

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové v právní věci

žalobce: **J. M.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným
sídlem Paroubkova 228, Domažlice

proti
žalovanému: **Okresní soud Praha-západ**
sídlem Karmelitská 19, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7 352,50 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Bc. Vladimíra Volného, advokáta.
- III. Žalobci se do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Průběh řízení

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou soudu dne 1. 11. 2021, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Nečinnost žalovaného žalobce spatřoval v tom, že mu žalovaný ke dni podání žaloby neposkytl informace, jichž se žalobce dožadoval žádostí podanou dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), aniž by žalovaný o (částečném) odmítnutí informací vydal rozhodnutí dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.
2. Žalovaný obdržel žalobcovu žádost o informace dne 19. 9. 2021. Žalobce v ní požadoval poskytnutí informací, o nichž uvedl, že je potřebuje k výzkumu v rámci diplomové práce. Jednalo se o následující otázky:

1. *Kolik žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení bylo u místního soudu podáno v letech 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020?*
 2. *Kolik žalob v souvislosti s výše uvedenou otázkou bylo alespoň částečně úspěšných?*
 3. *Jaká byla výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1?*
 4. *Jaká je výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1 celkem?*
 5. *V kolika případech byl u žalob na náhradu škody způsobených nesprávným úředním postupem uzavřen soudní smír v letech dle otázky č. 1?*
 6. *Kolik činí u místního soudu průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?*
 7. *Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 3 roky?*
 8. *Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 6 let?*
 9. *Jakým způsobem místní soud přistupuje k předcházení vzniku soudních průtahů?*
3. Přípisem ze dne 4. 10. 2021 žalovaný žalobci odpověděl na dotazy shora uvedené pod body 6 až 9, přičemž ve vztahu k otázkám formulovaným pod body 1 až 5 žalobci sdělil, že na základě žalobcem uvedených údajů „nelze požadovaná rozhodnutí elektronicky vyhledat v databázi ISAS (rozhodnutí nelze vyhledat na základě zadání určitých §§ občanského zákoníku či dle předmětu rozhodování, neboť v daném případě může být předmět řízení v informačním systému specifikován jednak obecně jako např. náhrada újmy, ale i jako např. o zaplacení určité peněžité částky)“. Žalovaný dále uvedl, že je zapotřebí sdělit spisovou značku či jméno některého účastníka. S ohledem na to žalovaný žalobce vyzval dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím k tomu, aby svoji žádost upřesnil, s tím, že pokud tak žalobce neučiní do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.
4. Žalobce doručil dne 6. 10. 2021 žalovanému podání označené jako „stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“. Žalobce v tomto podání uvedl, že výzvu žalovaného považuje za nezákonnou, neboť ostatní soudy tutéž žádost „pochopily“ a požadované informace žalobci poskytly. Postup dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, který žalovaný zvolil, tedy nebyl na místě.
5. Žalovaný předložil shora označené podání dne 7. 10. 2021 Ministerstvu spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) jakožto svému nadřízenému orgánu. V předkládací zprávě žalovaný uvedl, že má za to, že jeho postup byl zcela v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, neboť informace požadované pod body 1 až 5 žádosti nelze na základě žalobcem zadaných kritérií vyhledat.
6. O stížnosti ministerstvo ve lhůtě 15 dnů od jejího předložení (§ 16a odst. 8 zákona o svobodném přístupu k informacím) nerozhodlo (přičemž soudu není známo, že by tak učinilo ani kdykoliv později).
7. Žalobou ze dne 1. 11. 2021 žalobce požadoval, aby zdejší soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce ve lhůtě do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Současně žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

8. Přípisem ze dne 23. 12. 2021 žalovaný žalobci sdělil, že v letech 2016 – 2020 u něj nebyla žádná žaloba na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení podána, čímž žalobci zodpověděl jeho zbylé dotazy (tj. poskytl žalobci informace, jejichž poskytnutí původně podmiňoval upřesněním žádosti). K tomu žalovaný dodal, že informace byla zjištěna a žalobci dodatečně poskytnuta na základě jiného algoritmu, než který původně zvolila úřední osoba vyřizující žádost.
9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný nerozporoval, že žalobci původně požadované informace poskytl pouze částečně. Po doručení žaloby však žalovaný prověřil postup příslušné úřední osoby, která žádost vyřizovala. Žalobci byla informace posléze poskytnuta na základě „jiného způsobu vyhledávání informace“. S ohledem na to má žalovaný žalobu za nedůvodnou, neboť žalovaný nakonec svoji povinnost splnil. K otázce nákladů řízení žalovaný uvedl, že navrhuje, aby nebyly žalobci přiznány. Dle žalovaného žalobce zcela zbytečně vyvolal soudní spor, neboť mohl – poté, co ministerstvo nerozhodlo o stížnosti v zákonné lhůtě – žalovaného upozornit na jeho záměr podat žalobu. Žalovaný by v takovém případě žádost opětovně posoudil a informace by žalobci poskytl, jak nakonec ostatně učinil. K tomu žalovaný dodal, že ačkoliv je v řízení o žalobě pasivně legitimován on, nelze přehlédnout to, že „*své povinnosti ve stanovených lhůtách na rozdíl od [ministerstva] plnil a plní.*“ Nečinnost ministerstva by tak dle žalovaného neměla jít k jeho tíži.
10. Dne 30. 1. 2022 obdržel soud podání, v němž žalobce uvedl, že žalobu bere zpět, neboť mu žalovaný dne 23. 12. 2021 požadované informace poskytl. Protože však podal žalobu dle svého názoru důvodně, požádal o přiznání náhrady nákladů řízení.
11. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.
12. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
13. Vzhledem k tomu, že podání žalobce obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

II. Náklady řízení

14. Soud dále posuzoval, zda má žalobce právo na náhradu nákladů řízení.
15. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
16. Vzhledem k tomu, že žalobce požádal o přiznání náhrady nákladů řízení, musel soud vyhodnotit, nakolik bylo toto zpětvzetí učiněno pro pozdější chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
17. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016 - 36, smyslem § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke

změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval, přičemž v případě, že by tento procesní úkon neučinil, vedlo by to k zamítnutí jeho žaloby. K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, je třeba též vyjasnit, zda žalovaný skutečně dané rozhodnutí vydal (resp. v tomto případě poskytl informace) až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí (resp. lhůty pro poskytnutí informace), neboť samotné vydání rozhodnutí nebo poskytnutí informace až po podání žaloby ještě nemusí znamenat naplnění podmínek pro přiznání náhrady nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 A 86/2017 - 34). Mezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. Přitom je třeba posuzovat nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se jak splnění podmínek soudního řízení, tak důvodnost návrhu. Nepostačuje, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a sp. zn. III. ÚS 3592/16).

18. V dané věci soud pro potřeby rozhodnutí o náhradě nákladů řízení posuzoval, zda žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a zda žaloba byla podána důvodně.
19. Dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]ovinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do **sedmi** dnů od podání žádosti, aby žádost **upřesnil**, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti (důraz provedl soud).“
20. Dle § 14 odst. 5 písm. d) části před středníkem zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]ovinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.“ Odborná komentářová literatura k zákonu o svobodném přístupu k informacím doplňuje, že „[u]stanovení § 14 odst. 5 písm. d) sice formálně vztahuje přerušení lhůty pro poskytnutí informace pouze k **doplnění žádosti**, tedy ve vztahu k výzvě podle § 14 odst. 5 písm. a), tento nedostatek však vznikl nepřesnou novelizací provedenou zákonem č. [61/2006 Sb.](#) Praxe tuto zcela zjevnou legislativní chybu vykládá jediným možným logickým způsobem, totiž že počátek plynutí lhůty pro vyřízení žádosti po uplatnění výzvy k upřesnění začíná rovněž jejím **upřesněním**, neboť identifikace požadovaných informací je základní podmínkou, aby byl povinný subjekt vůbec schopen tyto vyhledat a žadateli vydat (vlastně až okamžikem upřesnění žádosti se dá hovořit o tom, že byla podána ve smyslu § 14 odst. 1 řádná žádost) (srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 14).“
21. Dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím „[p]okud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (...), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“
22. Dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím „[s]tížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (...) může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.“

23. Dle § 16a odst. 8 zákona o svobodném přístupu k informacím „[n]adřazený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.“
24. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal žádost o informace žalovanému dne 19. 9. 2021. Konec 15denní lhůty pro poskytnutí informací, resp. pro vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti (popř. odmítnutí části žádosti) tedy připadl na den 4. 10. 2021. Poslední den této lhůty poskytl žalovaný žalobci pouze část požadovaných informací. Rozhodnutí o odmítnutí zbývajících částí žádosti však žalovaný nevydal. Namísto toho dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím žalobce vyzval, aby svoji žádost ve zbytku (v bodech 1 - 5) upřesnil. Žalobce však považoval žádost za dostatečnou a srozumitelnou, a proto se proti postupu žalovaného rozhodl brojit stížností, o níž ministerstvo nerozhodlo. Na tomto místě soud poznamenává, že z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017- 40, č. 3847/2019 Sb. NSS, plyne, že podáním stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) zákona o svobodném přístupu k informacím jsou vyčerpány prostředky ochrany proti nečinnosti, a bylo-li tak z pohledu žadatele učiněno bezvýsledně, jsou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. proti povinnému subjektu jako žalovanému.
25. Výše citovaná odborná literatura rovněž uvádí, že výzva povinného subjektu k doplnění či upřesnění žádosti bez dalšího vyvolává účinky v tom směru, že přerušuje lhůtu pro vyřízení žádosti o informace. Soud se v tomto ohledu s odbornou literaturou shoduje toliko potud, nejde-li o výzvu nezákonnou. Nejvyšší správní soud se sice v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 6 As 21/2016 - 42, zejm. bodech 9 - 10 (jakož i v rozsudku ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 163/2015 - 53), možnosti naznačené odbornou literaturou letmo dotkl (shodou okolností byl v odkazovaných věcech žalobcem zástupce nynějšího žalobce), učinil tak však při posuzování povahy stížnosti podané poté, co lhůta k doplnění žádosti dle nezákonné výzvy (v odkazovaném případě k doplnění elektronického podpisu, což však zákon nevyžadoval) již uplynula. Rozhodoval tedy za jiných skutkových a procesních okolností a mimo hlavní předmět sporu. I kdyby se citované rozsudky Nejvyššího správního soudu skutečně přikláněly k přístupu prosazovanému odbornou literaturou, pak je takový přístup v rozporu se závěry přijatými rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu, dle kterého soud při posuzování žaloby na ochranu proti nečinnosti posoudí, zda k přerušení řízení *„došlo věcně důvodně a po rozumu zákona (a správní orgán tedy nečinný není), anebo zda přerušení řízení je nedůvodné nebo účelové a správní orgán je užil jen jako jakýsi procesní paraván, který má zastřít porušování povinnosti „vyřizovat věci bez zbytečných průtahů“ (§ 6 odst. 1 spr. řádu)“* (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012 - 46, č. 3013/2014 Sb. NSS). Dle názoru soudu není zřejmé, proč by měly závěry ohledně ochrany proti nečinnosti být odlišné v obecném správním řízení a v řízení o poskytnutí informací, pakliže § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím na ustanovení správního řádu o ochraně před nečinností výslovně odkazuje. Naopak výklad, že není rozhodné, zda je úkon, který má prodlužovat lhůtu pro vydání rozhodnutí, úkonem zákonným, by byl v rozporu jak se zásadou dobré správy, tak s cílem a účelem zákona o svobodném přístupu k informacím. Popíral by dobře fungující pravidlo, že informace má být v krátké lhůtě buď poskytnuta, nebo má být postaveno najisto, že poskytnuta nebude a z jakých důvodů. Jen tak se může žadatel v přiměřené době a účinně bránit proti nezákonné nečinnosti (či dokonce obstrukcím) povinného subjektu.

26. V konkrétním případě žalobce formuloval zcela jasný a určitý požadavek na poskytnutí informací. Žalovanému muselo být zřejmé, že žalobce nemůže svou žádost jakkoliv upravit či upřesnit. Pakliže se zajímal o počet žalob určitého druhu (zde žalob na náhradu újmy způsobené nesprávným úředním postupem), těžko mohl uvést jejich spisové značky či účastníky řízení. Pokud by je znal, nemusel by se tázat žalovaného. Pokud žalovaný nebyl schopen takto obecný dotaz za použití soudních informačních systémů zpracovat, měl rozhodnout o odmítnutí žádosti pro nemožnost poskytnutí informace, proti kterému by se žalobce mohl bránit odvoláním. Namísto toho žalovaný poslední den lhůty pro vyřízení žádosti [a navíc i po uplynutí pořádkové 7denní lhůty dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím] vyzval žalobce k upřesnění žádosti. O zjevné neopodstatněnosti výzvy navíc v daném případě svědčí samotný fakt, že požadované informace žalovaný nakonec po podání žaloby poskytl, aniž by žalobce svoji žádost jakkoliv upřesnil. Nelze aprobovat výklad, podle kterého by si povinný subjekt tímto zjevně vadným postupem jednoduše „obstaral“ dalších minimálně 15 (pokud by žalobce na žádost obratem reagoval, byť i jen tak, že nic upřesňovat nehodlá) až 45 [pokud by žalobce zůstal zcela pasivní a nechal marně uplynout 30denní lhůtu dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím jako v posuzovaném případě] dní na vyřízení žádosti, neboť nejen že po dobu upřesňování žádosti žadatelem neběží lhůta k vyřízení žádosti o informace, ale následně začne běžet 15denní lhůta znovu od začátku [srov. § 14 odst. 5 písm. d) větu první *in fine* zákona o svobodném přístupu k informacím]. Vzhledem k tomu, že právo na informace je chráněno ústavním pořádkem (viz čl. 17 Listiny základních práv a svobod), byl by takový výklad ústavně nekonformní.
27. S ohledem na výše uvedené je soud názoru, že uplynutím 15. dne ode dne podání žádosti byl žalovaný (třebaže žalobce vyzval k upřesnění žádosti) objektivně nečinný, neboť informace byla žalobci poskytnuta toliko částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Nastal proto důvod pro podání stížnosti proti tomuto postupu u ministerstva dle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Tuto stížnost žalobce učinil bezvýsledně, čímž vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a splnil tedy podmínku přípustnosti žaloby danou § 79 odst. 1 s. ř. s.
28. Lze tedy uzavřít, že žaloba byla ke dni podání k soudu nejen přípustná (byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po bezvýsledném vyčerpání prostředků proti nečinnosti a splňovala všechny formální náležitosti na ni kladené), ale rovněž důvodná. Za této situace lze zpětvzetí žaloby považovat za učiněné z důvodu pozdějšího chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s.
29. Z výše uvedených důvodů soud rozhodl dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Žalovaný sice tvrdí, že by mu neměla být přičítána k jeho tíži nečinnost ministerstva, avšak nelze odhlédnout od toho, že to byl sám žalovaný, kdo žalobci v zákonem stanovené lhůtě neposkytl požadované informace a kdo vůči žalobci uplatnil v poslední den lhůty pro poskytnutí informací nezákonnou výzvu k upřesnění žádosti, ačkoliv poskytnout požadované informace bylo možné (jak později sám žalovaný svým postupem dokázal) toliko na základě žalobcem formulovaných dotazů. Uvádí-li tedy žalovaný, že „*své povinnosti ve stanovených lhůtách na rozdíl od [ministerstva] plnil a plní*“, minimálně v tomto případě tomu tak evidentně nebylo.
30. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 7 352,50 Kč. Náklady žalobce zahrnují část soudního poplatku za podání žaloby, kterou žalobci soud

nevrací, ve výši 1 000 Kč, a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“). Zástupce žalobce provedl v řízení jeden účelný úkon právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a jeden úkon právní služby po 1 550 Kč [sepis zpětvzetí žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu]. Náhrada hotových výdajů činí v souladu s § 13 odst. 4 advokátního tarifu za dva úkony právní služby celkem 600 Kč. Samotný spis žaloby soud jako účelný úkon právní služby nevyhodnotil. Žalobce prostřednictvím svého zástupce podal v jediný den soudu čtyři stručné žaloby na ochranu proti nečinnosti, které se od sebe odlišují jen v drobnostech. O žalobě evidované pod sp. zn. 55 A 65/2021 soud již rozhodl, přičemž žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal náhradu nákladů řízení, do níž soud započítal i spis žaloby jako účelný úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, je součástí nákladů řízení žalobce i náhrada DPH, kterou je zástupce žalobce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z 5 250 Kč, tedy 1 102,50 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 352,50 Kč je žalovaný povinen uhradit dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce Mgr. Bc. Vladimíra Volného, advokáta, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

31. O vrácení zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Jelikož ke zpětvzetí žaloby došlo před jednáním ve věci, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. února 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu